

Tuhlaaja Isä Luuk. 15:1–3,11–32

Kuvat. www.freebibleimages.org

Johdanto:

Millainen sun isä on? Jos piirtäisit hänestä kuvan, millaisia ominaisuuksia hänelle piirtäisit? (Jos aikaa: Piirrä kuva isästäsi, millainen hän on? Aikaa parikolme minuuttia. Jos isä on voimakas, piirrä hauikset, hyvä kuuntelemaan piirrä isot korvat tms.) Onko hän voimakas? Iloinen? Rikas? Auttavainen? Hyvä kuuntelemaan? Nopea? Rakastava isä, jonka luokse voi aina tulla?

Kuva 1

Jeesus kertoi kertomuksen isästä, jolla oli kaksi poikaa, joista isä piti hyvää huolta. Pojat olivat jo isoja ja he tekivät yhdessä työtä, kenties viljelivät maata ja kasvattivat karjaa. Isällä oli omaisuutta, varmasti rahaa, mutta myös maata ja karjaa. Hän oli arvostettu tilanomistaja.

Kuva 2

Eräänä päivänä nuorempi pojista tuli isänsä luo ja pyysi: 'Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.' Eli anna minulle ne rahat ja muu omaisuus, jotka saisin sitten, kun sinä kuolet. Mitä isä ajatteli? Isästä on täytynyt tuntua todella surulliselta. Näinkö minun rakas poikani minulle puhuu. Heillä oli hyvä koti ja pojalla kaikkea mitä tarvitsi. Poika kuitenkin halusi lähteä kotoa ja tehdä mitä itseä huvitti. Pojan pyyntö tarkoitti samaa kuin hän toivoisi isänsä kuolevan. Se oli tosi loukkaavaa.

*Tämä isä muistuttaa kovasti Jumalaa. Mitä Jumala omistaa? Kaiken. Hän on luoja, joten kaikki on hänen omaisuuttaan. Jumala myös rakastaa jokaista luomaansa ihmistä; hän loi meidät omiksi lapsikseen, ilokseen. Meillä on paljon kaikenlaista hyvää, mitä on saatu Jumalalta. Häneltä on koti, ruoka, vaatteet... ihan kaikki. Hän tietää, mitä tarvitset ja mikä on sulle parasta. Jumala on Isä, joka tahtoo aina elää kanssasi, tässä elämässä ja kerran taivaassa. Hän sanoo: **Joh. 6:37** (Näkyviin, ääneen). **Äärettömän rakastava isä! Eikös jokainen ihminenkin halua rakastaa ja totella hyvää Isä-Jumalaa ja elää aina Hänen kanssaan?***

Ei, emme me halua. Raamatun mukaan: "... Jokainen meistä kääntyi omalle tielleen" (Jes. 53:6). Tämä tarkoittaa, että vaikka Jumala onkin ollut hyvä sinulle, usein sinä kuljet omaa tietäsi, teet niin kuin itse haluat, etkä niin kuin Jumala. Se johtuu synnistä, synty asuu sinussa ja minussa ja vaikuttaa, ettemme välitä Jumalan tahdosta.

Kuva 3

Kertomuksen isä teki niin kuin poika toivoi. Poika sai valita, elikö isänsä luona vai hylkäsikö isänsä. Poika päätti hylätä. Koko lähiseutu sai varmasti tietää, että poika oli toivottanut isälleen kuolemaa ja lähtenyt pois. Poika lähti vieraille maille ja kenties ajatteli, että minulla tulee olemaan hauskaa ja voin tehdä ja elää niin kuin itse haluan. Vähänkö onnellista! Vaikkei kertomus kerro, isä varmasti katseli rakkaan poikansa lähtöä hiljaa ja surullisena. Hän aavisti, että pojalla tulisi olemaan edessään kovat ajat. Edelleen hän rakasti poikaansa, vaikka poika oli hylännyt hänet. Isä toivoi pojan palaavan kotiin.

Jumalakin rakastaa jokaista ihmistä, jokaista sellaistaikin, joka sanoo, että Jumalaa ei ole. Jokaista, joka sanoo, että en usko Jumalaan, en välitä hänestä. Jumala rakastaa jokaista, joka tekee väärin häntä kohtaan. Hän ei kuitenkaan hyväksy kenenkään meidän mitään väärä tekoja, sanoja ja ajatuksia. Hän odottaa, että jokainen ihminen kääntyy omilta pahoilta teiltänsä ja tulee Jumalan luokse.

Kuva 4

Poika tuhlaasi koko omaisuutensa eläen holtitonta elämää. Siellä kaukaisessa maassa tuo poika kenties sai uusia ystäviä. Ehkä hän juhli, osti uusia vaatteita ja kivoja tavaroita. Varmaan söi ja joi. Hän varmasti teki myös monenlaista väärää. Hän oli kaukana isästään ja teki sellaista, mikä olisi saanut isän hyvin murheelliseksi. Mutta poika ehkä kuvitteli elämänsä olevan hyvin hauskaa ja onnellista kun sai sitä mitä halusi. *Oletko sä onnellinen, jos saat niin paljon karkkia kuin haluat? > karkkitehtaassa vierailulla saa (ainakin joskus sai), mutta kukaan ei jaksa kauan. Jos syö liikaa, tulee paha olo.*

Sinä ja minä olemme kuin tuo poika, kun kuljemme omia polkujamme, toimimme tavalla, joka ei miellytä Jumalaa. Joskus Jumalan tahdon vastaiset asiat voi tuntua alkuun hyvältä ja kivalta, mutta vain hetken. Sitten sattuu. Synti pitää sinut myös kaukana, erossa, Jumalasta, aivan kuten tämä poika oli kaukana kotoaan.

Ei kestänyt kauaa, kun kaikki pojan rahat olivat loppuneet. Ystävätkin kaikkosivat; kukaan ei välittänyt auttaa häntä. Pojan tilanne alkoi käydä huonoksi. Maahan tuli nälänhätä ja pian ihmisillä ei ollut tarpeeksi ruokaa syödäkseen. Poikakin kärsi suurta puutetta.

Kuva 5

Hän sai töitä, mutta ei kovin mielekästä. Hän joutui sikopaimeneksi. Siat olivat juutalaisille saastaisia, kelpaamattomia, eläimiä, eikä sianlihaa edes syöty. Se oli todella häpeällinen työ. Päivä toisensa jälkeen hän katseli, kuinka siat söivät. Hänellä itselläänkin oli kova nälkä, että hänen teki mieli sikojen ruokaa, mutta niitäkään ei hänelle annettu. Hän ei kelvannut edes ”siaksi”. Jos asiat eivät muuttuisi, hän kuolisi nälkään. Tilanne oli toivoton. Poika oli lähtenyt kulkemaan omia teitään ja oli kaukana isästään ja hyvästä kodista ja tuli huomaamaan, että oma tie ei ollutkaan paras.

Kuva 6

Hän alkoi ajatella kotiaan ja perhettään. Hän ajatteli kaihoten sitä ruokaa, mitä kotona oli tarjolla, kun hän oli nääntymässä nälkään. Hän kuitenkin koki, että pojaksi hän ei enää kelpaa, kun hän oli tehnyt niin paljon väärin. Hän päätti näin: Luuk. 15:18,19. Poika halusi palata isänsä luo. Hän jätti kaukaisen maan ja lähti kotia kohden. Mitä luulet, mitä hän pohdiskeli matkalla? ”Mitähän isä sanoo? Ottaako hän minut takaisin? Voiko hän koskaan antaa minulle anteeksi? Mahtoiko hän olla jännittynyt ja hermostunut kulkiessaan yhä lähemmäs kotia? Kenties...

Kuva 7

Vaikka hän oli vielä kaukana, isä näki hänet. Isän on täytynyt tähyillä ja toivoa, odottaa, poikansa paluuta. Kaukana horisontissa näkyi rähjäntynyt ja likainen hahmo tulossa isää kohti. Kun hahmo tuli lähemmäksi, isä tajusi, että kyseessä oli hänen oma rakas poikansa! Ottiko isä poikansa vastaan? Miten?

Kuva 8

Avosylin isä juoksi poikaansa vastaan. Isä häpäisi itsensä. Kunnianarvoiset tilanomistajat eivät nimittäin juosseet tuohon aikaan. Hänen piti ottaa viitan liepeestä kiinni; varmaan säärensäkin näkyi. Hän joutui koko kyläyhteisön pilkan ja naurun arvoiseksi. Miksi isä teki niin? Koska hän rakasti poikaansa. Poika oli toivonut isälle kuolemaa ja tehnyt monin tavoin todella väärin. Palatessaan kotiin poika olisi voinut joutua todella suureen häpeään tekojen kanssa. Kyläyhteisö, naapurit, olisi voinut kohdella häntä kaltoin. Isä nöyryytti itsensä ja pelasti poikansa. Isä otti kantaakseen toisten pilkan ja naurun, häpeän pojan puolesta. Isä halasi ja suuteli poikaa iloiten. Silloin poika sanoi: ”minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi” (Luuk. 15:21). Isän vastaanotto viestitti ihan muuta. Siinä ei sanoja tarvittu, kun poika ymmärsi, ettei hänestä tulisi vain palvelijaa, työntekijää, vaan hän oli isänsä poika! Hän tiesi tehneensä väärin, mutta hän sai kaiken anteeksi. Mikä riemullinen kotiinpaluu! *Sinustakin voi tuntua siltä, että sä oot niin pahasti epäonnistunut, ettet kelpaa Jumalalle, ei Jumala sua rakasta. Mut se ei oo niin. Jumala kyllä rakastaa sua, just sellaisena kuin olet. Haluatko sinä elää Isän Jumalan kanssa vai erossa hänestä? Haluatko tunnustaa virheesi ja katua sitä ja kulkea sitten Jumalan mielenmukaista tietä? Mitä Jumala teki pelastaakseen sinut ja minut? Hän tuli tänne maailmaan ja häpäisi itsensä ristinpuulla. Kun hän kuoli ristillä, se oli häpeällinen kuolema; lähes alasti, ihmisten pilkattavana. Hänet tapettiin kuin rikolliset. Hän oli valmis häpäisemään itsensä, antamaan henkensä sinun puolestasi, koska hän rakastaa sinua. Hän ottaa vastaan jokaisen, joka tulee hänen luokseen ja tunnustaa syntinsä, eikä hän aja pois. Joh. 6:37 (Näkyviin, ääneen)*

Kuva 9

Kertomus isästä ja pojasta jatkuu: **Luuk: 15:22-23**. Palvelijat kiirehtivät noudattamaan isän käskyä ja niin alkoi todelliset ilojuhlat!! Isä rakasti poikaansa syvästi! Uudisti koko hänen elämänsä! Hän ympäröi poikansa rakkaudella. Hän oli tuhlaaja isä, joka osoitti ylenpalttista rakkautta pojalleen. *Taivaallinen Isämme, Jumala, iloitsee myös jokaisesta lapsestaan, joka tulee hänen luokseen. Taivaassa riemuitaan jokaisesta, joka uskoo Jeesukseen. Siellä riemuitaan sinusta! Hän oikein tuhlaa rakkauttaan sua kohtaan!*

Entäs se toinen poika? Hän oli pellolla töissä ja kun palasi kotiin, hän kuuli iloisen soiton ja laulun. Kuullessaan, että siellä juhliitaan hänen veljeään, joka on palannut kotiin, hän suuttui. Hän ei ymmärtänyt, mitä isänsä teki. Hänhän oli itse mielestään aina tehnyt oikein. Uskollisesti ja ahkerasti tehnyt työtä. Ollut aina hyvä ihminen, toisin kuin pikkuveli, joka eli holtitonta elämää. Vanhempi veli uhmasi isäänsä ja jäi pois juhlista. Hän häpäisi isänsä. Koko kylän väki oli todistamassa, että vanhempi veli kieltäytyi tulemasta isänsä järjestämiin juhliin. Se ei ollut ollenkaan hyväksyttävää. Miten isä suhtautui? Hän nöyryytti jälleen itsensä ja tuli itse vanhemman veljen luo suostuttelemaan tätä juhlaan. Isä halusi luoksensa ja järjestämiinsä juhliin, molemmat pojat, hänet, joka oli epäonnistunut kuin hänet, joka luuli tekevänsä aina oikein ja olevansa hyvä. ”Hyvä”-poika ei suostunut. Hän katsoi vain siihen, mitä hän itse oli tehnyt ja koetti tulla hyväksytyksi omien tekojensa ansiosta. Hänelle ei kelvannut, että isänsä rakkauden tähden hänellä oli jo kaikki, mitä hän tarvitsi. Hän ei voinut itse teoillaan mitään lisätä.

Kuva 10

*Jumala, taivaallinen isämme, rakastaa sinua, joka koet olevasi kuin tuo nuorempi veli, epäonnistunut ja paljon väärin tekevä. Yhtä lailla hän rakastaa sinua, joka olet kuin tuo vanhempi veli, kuvittelet olevasi hyvä ja kelpaavasi Jumalalle omien tekojesi tähden. Jumala tahtoo, että uskot Häneen ja pääset taivaaseen, Jumalan järjestämiin juhliin. Sä voit tulla Isän, Jumalan, luokse kuin nuorempi veli tai kääntää Jumalalle ylpeästi selkäsi ja sanoa: ei kelpaa, minä osaan nämä hommat paremmin. Jumalan rakkaus sinua kohtaan ei muutu koskaan. Jos et oo vielä Jumalan lapsi, mutta tahtoisit, voit rukoilla vaikka, että Jumala, kiitos rakkaudestasi. Anna mulle mun syntini anteeksi, mä haluan olla sun lapsesi ja päästä taivaaseen. Muista, mitä hän sulle sanoo: **Joh. 6:37** (Näkyviin, ääneen) Saat olla aina hänen kanssaan, hyvässä hoidossa ja turvassa.*

Raamattuvisa – Onko väite oikein vai väärin?

1. Kertomuksen isällä oli kaksi poikaa. *(oikein/väärin)*
2. Nuorempi poika pyysi isältänsä paljon herkkuja. *(oikein/väärin)*
3. Isä pyyntö tarkoitti, että hän toivoi isälle kuolemaa. *(oikein/väärin)*
4. Jumala on antanut meille paljon kaikenlaista hyvää. *(oikein/väärin)*
5. Jokainen ihminen haluaa elää uskoen Jumalaa. *(oikein/väärin)*
6. Raamattu sanoo, että jokainen meistä on kääntynyt omalle tielleen. *(oikein/väärin)*
7. Isä antoi pojalla hänen osuutensa omaisuudesta ja poika lähti vieraille maille. *(oikein/väärin)*
8. Poika eli holtitonta elämää tuhlaten koko omaisuutensa. *(oikein/väärin)*
9. Isä oli onnellinen pojan elämästä. *(oikein/väärin)*
10. Synti pitää sinut erossa Jumalasta. *(oikein/väärin)*
11. Kertomuksen poika pääsi töihin eläintarhaan. *(oikein/väärin)*
12. Sikopaimenena poika ymmärsi, että hänen oma tiensä ei ollutkaan paras. *(oikein/väärin)*
13. Isä oli vihainen, kun poika tuli kotiin. *(oikein/väärin)*
14. Isä juoksi poikaansa vastaan, vaikka se oli häpeällistä. *(oikein/väärin)*
15. Poika sai isältään anteeksi. *(oikein/väärin)*
16. Jumala häpäisi itsensä kuollessaan ristipuulla. *(oikein/väärin)*
17. Jumala ottaa vastaan jokaisen, joka tulee hänen luoksensa. *(oikein/väärin)*
18. Vanhempi poika tuli iloiten isänsä järjestämiin juhliin. *(oikein/väärin)*
19. Jumala rakastaa jokaista ihmistä. *(oikein/väärin)*
20. Jumala sanoo: ”sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois.” *(oikein/väärin)*

Essi ja Elmeri

- Ennen opetusta

Essi: Moikka Elmeri! Sä vaikutat tänään kovin onnelliselta!

Elmeri: Niin mä oonkin! Mä oon niin onnellinen meidän iskästä. Se on parempi kuin kenenkään muun iskä.

Essi: Mitäs se nyt on tehnyt? Voittanut painonnoston maailmanmestaruuden vai?

Elmeri: Ei, ei. Se vaan on kaikessa ihan paras.

Essi: Vau! Mut ootko sä aina sitä mieltä, että teidän iskä on paras? Eikö sua koskaan ärsytä tai pelota, mitä isä sanoo tai tekee?

Elmeri: Ei. Miten sä tuollaista kysyt?

Essi: Aattelin vaan, että voikohan se teidänkään iskä oikeesti olla ihan täydellinen...

Elmeri: Jos tarkemmin mietin, niin siitä mä en kyllä tykkää, kun isä aina käskää laittaa tiskit koneeseen ja siivoamaan huoneen ja tekemään kaikkee muutakin sellaista. Minusta ois kiva vaan olla ja nauttia kaikesta kivasta.

Essi: Niin, oishan se kiva, jos aina ois kivaa, mutta kun ei oo. Mä oon onnellinen, kun voin olla nyt täällä, mut mä en tiää, miten mä uskallan kohdata isän, kun meen kotiin.

Elmeri: Täh? Ei kai sun iskä oo pelottava?

Essi: No, mut kun mä mokasin aika pahasti. Tein niin kuin itse tahdoin, enkä kuunnellut isän neuvoja. Nyt mä pelkään, että iskä on tosi vihainen mulle.

Elmeri: Voi, ei!

Essi: Mut musta tuntuu, että Jumala, taivaallinen Isäkin inhoo mua. Mä oon pilannut kaiken.

Elmeri: Ei, ei! Se ei voi olla niin.

Essi: Eikös Jumala vihaa kaikkea väärää? Ja mää oon tehnyt nyt tosi väärin. Jumala varmasti rankaisee mua jotenkin. En tiedä mitä tekisin.

Elmeri: Essi hei, kuunnellaanpa nyt Raamattuopetus ja rukoillaankin asian puolesta.

Essi: Okei, tehdään niin.

Essi ja Elmeri

- opetuksen jälkeen

Elmeri: Kyllä meillä on mahtava Jumala! Vaikka mä oon onnellinen meidän iskästä, niin kyllä Jumala on sittenkin ihan paras Isä!

Essi: Todellakin! Rakastaa tällaistaikin, joka on tehnyt todella väärin. Ihanaa, että Jumala aina odottaa, että mä tulen Hänen luokseen ja että hän antaa mulle kaiken anteeksi, ihan niin kuin sille nuoremmalle pojalle, siinä kertomuksessa.

Elmeri: Mä koin, että mä oon vähän niin kuin se vanhempi veli. Usein kuvittelen olevani vaan niin hyvä, tekäväni aina oikein ja uskovani, että Jumala rakastaa mua mun tekojeni tähden.

Essi: Onneksi Jumalan rakkaus ei oo kiinni teoista tai siitä millaisia me ollaan, vaan saadaan muistaa, että Jumala on aina täynnä rakkautta ja totuutta meitä kohtaan.

Elmeri: Hän ei pakota meitä mihinkään, vaan antaa tehdä omat valintamme. Mutta myös tahtoo osoittaa meille aina sen, että me oikeesti tarvitaan häntä. Ja hänen tahtonsa on aina paras.

Essi: Onneksi Jumala ei muutu, vaan on aina hyvä. Mä toivon, että mä muistaisin aina sen kuvan, missä se isä halas sitä poikaansa ja molemmilta tuli kyynelät. Se oli niin hyvä kuvaus, siitä millainen Jumala on.

Elmeri: Jeps! Sinunkaan ei tarte pelätä, että Jumala rankaisis sua jotenkin.

Essi: Ei todellakaan! Enkä mä pelkää meidän iskääkään enää. Jos se mua toruu, niin se tekee sen rakkautesta, että mä oppisin jotain. Mä meen kohta juoksujalkaa sen luo ja pyydän anteeksi.

Elmeri: Mahtavaa! Ja mä uskon, että kun isä käskee mun tehdä kotitöitä, sekin on mulle ihan hyväksi, vaikkei se aina niin kivaa ookaan.

Essi: Niinpä! Oleellista ei oo se, että on aina kivaa, vaan se, että on rakastava isä.